

[Aksel Larsen.]

nedsmidler, hvis disse fortsat holdes saa højt oppe i Pris som nu, og saa skal man se, hvordan det gaar med de ikke strengt nødvendige Køb af Biografbillerter, Tobak, Spirituosa o. lign. — saa vil Efterspørgselen sikkert blive ganske betydeligt ringere.

Derfor mener jeg ikke, det er rigtigt at køre frem med en Fane, hvorpaa der staar: Forbrugsbegrænsning er nødvendig. Jeg mener, det drejer sig om at faa tilfredsstillet Befolkningens nødvendige Forbrug, og dér mangler uhyre meget. Der er ganske vist Omraader — det maa jeg erkende —, hvor man kunde og burde gribe forbrugsbegrænsende ind, men det henstiller jeg, at Finansministeren taler med sin Ministerkollega, Handelsministeren, om. Det drejer sig om Danmarks Forsyning med udenlandske Lüksusartikler. Regeringen har givet fri Bane for Indførsel af saadanne fra Sterlingomraaderne, hvisaarsag vi dels har faaet en Del unødvendige Varer hertil, og dels har forudbetalt en Mængde Varer, som endnu ikke er kommet, men som maaske kommer engang i Fremtiden. Men som Resultat af alt dette har vi faaet et Sterlingtilgodehavende forvandlet til Valutagæld til Sterlingomraaderne, og det er meget ubehageligt, for nu maa Regeringen bagefter komme med Restriktioner. Den skulde have ladet være med at slappe Restriktionerne i Utide, saa vilde man ikke have været i den Situation. Men det er kun et Detailomraade, og jeg vil hævde, at det ikke er rigtigt, at den brede Befolknings Forbrug er for stort, saa at man maa gaa den indirekte Beskatnings Vej for at begrænse dette Forbrug. Man kan ikke komme med den Slags Forsvar for de indirekte Skatter.

Det gør det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen heller ikke. Han holdt en meget lang Tale, hvori han igen kom tilbage til det, der rider ham som en Mare, nemlig Frihedsfilmen. Hvis han kan være lykkeligere ved at staa og tale om den ved Behandlingen af dette Lovforslag, hvor man unægtelig skulde tale om Lovforslaget og ikke om noget helt andet, skal det være ham vel undt. Han maa ogsaa gerne leve i den for ham lykkelige Tro, at det ikke blev nogen Publikumssucces, eller at det blev en Publikumsfiasko. Jeg kan trøste eller bedrøve ham med, at efter det drabelige Fremstød,

hvored han totalt ruinerede Filmen under første Behandling af det Lovforslag, vi har til anden Behandling i Dag, gik Frihedsfilmen ganske udmærket paa de Biografer i København, hvor den var oppe, men det har siden været svært for den at komme ind paa adskillige andre Biografer, ikke mindst i Provinsen, hvor Biograferne mange Steder har saboteret den. Det er maaske i Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansens Opfattelse af Demokrati og Ytringsfrihed, at den Slags sker, men i det Omfang, Frihedsfilmen ikke er kommet frem, skyldes det efter min Opfattelse ikke, at Folk ikke vil se den, men at der visse Steder har været Biografejerne, som var — skal vi sige noget paavirkelige og derfor undlod at vise den.

I øvrigt skal jeg ikke forlænge Debatten om den. Jeg har set den nu, og jeg kan saa udmærket vel tilslutte mig Udtalelsen fra Filmsraadet om, at Filmen ved sit Emne, sin redelige Fremstilling og kunstneriske Værdi er et fulgyldigt Udtryk for dybt samstemmende Følelser i det danske Folk og et historisk Dokument af stor Værdi. At det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen og hans specielle Meningsfæller ikke kan dele Filmsraadets Opfattelse — ja, det kan ikke forbavse, og det tager jeg mig let.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen holdt ellers en meget lang Tale om kulturelle Spørgsmaal i Almindelighed og om Filmens kulturelle Værdi i Særdeleshed, og det kunde være vel anbragt, naar man skulde tilsløre den triste Kendsgerning, at man foretager en kulturfjendtlig Handling netop paa dette Omraade ved at forhøje Biografafgiften. Det ærede Medlem forsøger nu at forsvare denne Holdning med, at Hensynet til Landets finansielle Situation byder at stemme for Lovforslaget, selv om man ikke kan lide det. Nej, Hensynet til Demokrati og Velanstændighed byder at holde sig til det Program, man er gaaet til Valg paa. Hvis det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen i Efteraaret i Fjor gik til Valg paa et Program, der ikke havde Sympati for indirekte Skatter, men som talte om at fremme Kulturen o. s. v., saa stemmer det ærede Medlem imod sit Valgprogram og imod de Løfter, han har givet Vælgerne, ved at stemme for det Lovforslag, vi har til Behandling her. Saadan er det.